

Eilenaščiai

Kankrošis
dauk manė

Lauk manes.

Nemune ledri išplauks.

Obelis pabals.

Parymoks manes palauk,

Prie baltos obelis.

Parugeis gelsvam birsa.

Vasara prabeigs

Mėnesienoje rasa.

Atžara žibės.

Bus ruduo atžės šiaurys

Obelis pabals.

Lauk manes pamakary.

Vietoj prie obelis.

Saltis išrašys langus.

Tulpes ramunes.

Negynus žiemos speigus.

Tu jau lauk manes.

Jeigu myli, jei brangus

Jei manim tiki.

Saltas apkasas man bus.

Tėviški jauki.

124

Tr kai hiisi toip arti,
Jousiu prie šalies,
Tr aplenkis mane mirtis
Tr kulka nelies.

Tu žiedelio nemumauk
Nenukirpt kasy.
Ilgai laukus dar palaik.
Grysiu ištiesu.

Veiliosas nukistas nes
Lumisi mines.

Netekiki grysiu as,
Grysiu lauk manes.

Ikmenai pas lentim staugu.
Sukalios herxai.
Lauk manes kaip nelauki
Niekas niekada.

1950
Chruščiov

Neregio daļua.

Ār pasaulio sūnēšis karalijs
Remociu nei kada nei kaļus.

Juods rošis is juodes leļijs
Jo daima nūturēli juoda,
Juods nūšnis q' kriti mūnēda
Juds dienos man sīdi ap'kis
Kai autemj to līmas ar šos
Pasiērs verent nakēi' dūris.

O nakti, ostēbūkle pasauli,
Per tave, per tave aš eim
Per tave aš nešu juoda saule.

Ja is keles is skausmo dienu.
Kur tos āraigēdes kur jās sidabrinis.
Kur mirgējims ju nuostabus,
Ar is jūs neregējot āydrynis.
Kad sukļopot pries zemes stabus.

Pries vainorykšē šventa nepolete.
Nesimeldāiātē dziedams baltīms,
Pries stabus neparystāmi broļai
Pakļydot pasaulj sūnēšam.
Lidi obelys jaunos is grašios,
O āraigēdes kaškas ķēidiā girdžim,
O rankas kaškas apl ap'damos grašo,
Nei kada nematysim āraigēdžim.

Ka kalbėjo gyvuliai:

Pernai mes pris tuarto nakti,
Karta pris liaušėm tyliai.
Ir girdėjom kuciu nakti,
Ka kalbėjo gyvuliai.

Musė dmykikta kalėdos,

Gera olūsėji ir šindi.

Ir aut laktos pasikėlis

Tirmas prašneko gvidys.

Serbiamieji tuarto pernai,

Ar jūs žinote ar ne.

Ka planotojai raudoni

Paiso penkmečio plane.

Jeigu dētū po kiaušini

Visos vištos ir gaidžiai.

Pagal plana penkmetini

Pusis normos neišėis.

Apškaučiuota ir patirta

Kiek no stalino girdet.

Kad i para pusketvirto

Kiaušinilio reik padet.

✓
 Cio ir xgsys sugegno
 Diermūlīliāu kaip sunku
 Vāplomāro krūmblīaus senis
 Tona plumbesny ir pūku.

Kol dejeno kiemo paukš'čiai
 Kad nupēs rīsus mogaī.
 Lālis karne šieno šnraukš'čiai
 Pamaisīgdama rogois.

Baigus karne atsilēpis.
 T'sisērgusi plācīai.
 Tos planus ir aš po liepa
 Pakabintus pas kaičēau.

Tiek ten sriesto nēr tiek molis.
 Nēra žemēj net baugu.
 Klā cīo paīsō tēl mongolai
 Ir nuplēiāu su ragu.

Kabo sūriai kai karuojai
 O kolkoro pamis'kēj.
 Kojas wēwertē žalojī
 Vatau sūriai ir avarškē.

Gal ir traktoriu kabina,
 Susirūpino ārklys.
 Traktorius žinai kaimynē,
 Niekam tikēs gyūnlys.

Īsiriogļins i arima.

Ir nešlīpā istāne.

Tada tādā jau arklūs, jima.

Eikite airdi istēmt.

Kas tā traktorki sutuere

Tokiņ gūvuliu duru.

O portorgas saho beri.

Nesupranti modernu,

Gūvuliu kas saho geras,

Niekad kojū nevēvers

Kaks čis geras rūsos aro

Jis per dienu nevēars.

Slauri kasosi bekonus.

Nesimaudamas klane,

Ar j los planus raudonus

Jie itrauki ir mane,

Kad matytum kokis kupiar

O didumas kaip kelmai.

Tu netiktum tu per trumpas

Karvi aškinu linksmai

Pamatytum kiek dešreliu

Už raupiaro storesniu

Stai kiauči su parsēliais

Simta dvidešimt speniū,

O jau kiuli kaip mašinos.
Prisikisusi skaičiam.

Reproduktorium vadina.

Kad tik sukčius greičiam.

Cia ir auinas mekena.

Nėkinau ko nusitvert.

Penki šimtai palei plaua.

Man erianku reik sutvert.

O no būsimu erianku

Vilnu vis po du kilu.

Pasakysiu vyrai striukos

Nėsesiu negaliu.

Tko jūs čia visi kaip auinas

Simanuojat o mane.

Nei su vilnom nei su pienu.

Niekas nepiešė plaua.

Visas tuartas atsigrešta.

O gi šiuori tai aško.

As už bloka kumunista.

Man patinko jų tuarka.

Už mane mano vyros.

Amžinatėlis ašys.

Jis stribyteliu is mire

Tai turētumit paryst.

Na ir ko jis čia neclare.

Bet jūs žinote stribus

Kas nutvėre tas ir karica.

O jie bėga per klubus.

Ir uė ka juos šitaip gruda.

Rodis nieko jis daugiau,

Verė žmones ragia grūdas.

Kad gyventomėm leregriau.

Lei nuplėšia kartais stoga.

Tai no namo išvėitu.

Na sakyk ka čia blogo.

Bis darhėliari nekaltu

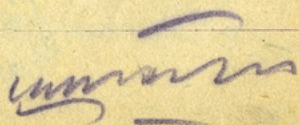
Gyručiai kalbėti baigi

Ir uėsinėdo pamaxi.

O maskovskė nusikėiki

Mes nuslinkome derviu.

1949
Lutsk

Drasei de barmis,

50-xo
19 Drakas.

Drasei de barmis abejanos.

Barđai drausingi hietuos.

Arėid mēms saktionis analonis

Kol meili sirdyde lipsnos.

Pilus dalyjimai drasiuje.

Arėidus garbinges hietuos.

Pilus drasius dšiva barisonga
quedo ai laisre hietuos.

Pleis dšiva bent pasidutioni

žėuršiam kas garbis sulauks

Ar tēns lietuvėiška dšitini

Ar bolševidai partrauks.

Ates savo simas atstatysim

garigu žėuršiam tritėsniis

Ar tautai laisre sugraįysim

garigu žėuršiam jaunėmsniis.

In gyvenę.

In gyvenę jaunias partizanias
Jis valdovas šalųjų mišku. Aps. 2 k.

Per miškus, per girias šiandieną čia
Rytoj jau ten per girias girias girias
Aš neverki jauną mergutėlę

Aš iš miško greitai sugrįšiu. Aps. 2 k.

Per miškus, per girias šiandieną čia

Rytoj jau ten per girias girias girias
Jei sugrįšiu jaunąs nepažinus
Tai tau gražuolė paimsiu. Aps. 2 k.

Per miškus, per girias šiandieną čia

Rytoj jau ten per girias girias girias

In gyvenęsim mes kada laimingai

Aš laisva bus mūsų Lietuva. Aps. 2 k.

Per miškus, per girias šiandieną čia.

Rytoj jau ten per girias girias girias.

1950. 11. 7. d.
Meyolov.

Dainos.

Kai sūnu išleidai į laisvies komas.
Ir nubraukiai atšara tyra.

Pasvąstė tās pamiškė svieta roasvė
Ir nesė kulbasvaidėnus vyrai.

Ta nakti dangus negesino kraigėdėčių
Kasrą nusigondusi svieta
Ir kraujas išdaugelio vyry sirdėčių
Kudarė pilkagė aring.

Kulbasvaidėniai grojo per dienas ir per
Nuo salniū aiolėjo kalias silas. [nakti:]

Kiekvienu gėlė buvo baimės pilna.
Kiekvienas žmogus buvo piktas.

Rytuose išbrėškė sidabro aušra.

Ir buvo mūkilusios salvis.

Į kopines dūngi lyguojanti greta.

Lušaudytos rankos ir galvos.

Ir sugulė rankos prie rankų greta.

Ir vietos neužteko.

Ir buvo melėna kalci kravina.

Po kojom išraustojė kape.

Kai sūviu isakymas liepi nūbraukt
Takiu būriai tarai svakos.

Uū ausra uū mēnesi degi akaidūciū.
Is blyškūsios didūyriū akys.

Kai skausmas sustingdi krūtines visu

Is sautenu tūtos blingējo

Tada takeliū i didūyriū korpus

Pavargus senuti atējo.

Is tārī mai partīxonū vienam

Palaukit jūs turet dar laiko.

As noriu pūrmelkt i akis cū vienam.

Kurs būvo tikras māno vaikas

Sauso in gyslota het turto ranka.

Ji vartē kiekūiena lauma.

Is jōgios prijuoste nūsviusi marga

Nūsidarē nuo kraujo raudogai,

Karūygiū sustingē nebytiū maldoj.

Is sautenu pirštāis paglosti.

Senuti lauma būciaro seidgn.

Nūsviusi smēlgi no akrost.

1950. g. 16. diena.

Čerņevs

Partizano kelias.

Longiau per narara jaunyste.

Visu apleistas lyg saunes.

Ar liepizlaus kas sunke dale.

Ar helois gresiti i namus.

Arbas pavasaris geleitas.

Sugryze paukseiciai suks liardus.

Tik man zaliu giriu erelis.

Kam pas ko sugryzet ar bus.

Ap link naktis oceseliai ruztas.

Tartum ranko galvarudruu.

Kuskims jaunyste nos prazyodus.

Naktis liepsnojanciu vnaigardruu.

Laimis vnaigarde; toli nuklyodus.

Jos vidur niekur nerandu.

Grabegs jaunyste tartum sapnas.

Terp osenciu zaliu misku.

Tamsi naktis ir kelias kietas.

Sakyk lietuni; kur eini

Kur tik parnelgsi vien pavojai

Tokijsi jodoj klaukaj naktis.

Pulkos kaip lietūs dārnai krenta.
Vien kraujū dārosi rytai.

Ir ilgai tēks cionai kientāti.

O gal greit glaud sālī kapai.

Dar daug prabēgs tamsiņ šēstīn³
Tartem klajokliū kapīnū.

Dar daug uzbers akis un smēlū.

Štēis broliū laisne nesān eū.

1950. xi.

Kruja, 6 diena.

Daina.

Kai pirma kart mylejam.

Dar kundikis buram.

Oh meili mano meili.

Kom tavu parinam.

Manicam as tavu luidna

Tuokart o pamilam.

Prosim tada zydėjai.

Kaip melnizias dangus.

Tu balta rose skyniai

Tu kruvines seziai.

Tu slypta tavo meile.

As akyse maniam.

Oi sese rugedeli

Ne man tu zadedeta.

Tu esi sukarjeta

Su meile smetima.

1950. 11. 12.
W. J. J.

Dainas.

Ar primeni vakara ramu
Kai prie jūros sėdėjom abu.
Tu sigute man skypniai ramune.
Ir išbūriai kėd laime gerūs.

Karštai mylėjom aievas kitā,
Mūms pasaulis atrodi gražus.
Ar tai vakaras ar tai iš ryto
Mūms pasaulis atrodi gražus.

Bet po saulės patekyho mel audros
Današiai atritko ir mūms.

Tu jau kitus mylėti pradėjai
Mane jau ra visai pamiršai
Pamiršai tu mane mylimoji
Aš tū parlikau.

Paikštiniėjai po platu pasauli.
Iš artojo klajūm likau.

4) Nelūdiki miegoji sigute
Nelieci ašou gairės an. 2.2.
Savo meilė lyg bolto ramune.
Jau ruryto palaužta. *audros*

Dainas.

Vienumsaj giruētis sveikāimā tu tyfā
Vienumsaj tarp silg uosimā.

Ro lūdnai dainuāji vakarāis vēļpāis
Saro lūdnā daina, kam menī manē.

Kam menī meģaitē tā praleitā laika
Kam pas tave jāu sootā takelū.

Ir manā sirdelē, vel tave mylējo.

O tu vēringojā kad mūs mēlētū.

Ir atējo laikas, laikas atziskirti

Toks žiaunus' lēkmes nedāve nēlētī.

Reik man i žigūoti i miškūs plācūns

Ir tenai jāunystē saro palaidēt.

Kamē palaidējo tarp žāliu medelū.

Ar' ilsius žemejē juodoj

Atēik mylēniāji tu aut manā kapa.

Ir ten prāsodintūki daug grāziņģēliu.

Vakarē sutenus, kai adyars skleis

Ir balti žiedelēi tyli sūsiņģlaus.

Balta abels žiedā tā šurū mylējus

Jei žmogus nemyli, žemejē žmogus.

195-
17d.

Daino.

Ten kur ošis paupeis heriznai.

Ir banguoja Nemunas vags.

Ten nuo amžių mylima tėvyne

Ten nuo amžių buvo diekuro

Mums nebaisūs suino kūlku audros

Mums nebaisūs patranku šoriniai

Už tėvyne už Lietuvos kraują.

Guldo galvas broliai lietuviai

Vejas užia žiauri mirtis siaučia

Drumscia ora patranku šoriniai

Melsuos akys surižo prieš kaukes.

Suolico žemi ir žali laukai.

Jai sugrįšiu aš kelias pro Kryšius

Kur gyvena broliai lietuviai

Tu mergaitė manęs meliūdeki

Puoski kops Lietuvos žiobais

Jai žiūta eskadrilės vaikas.

Ir palydi karūgū pulkai

O jai žiūta jaunas partizanais

Jam sučiulba paukšteliai dainuos.

Kaip aš augau motinos loziniuju,
 Iš pamilau pergališ orduis,
 Iš jaunulio nieko negaluojuau,
 Kad terygnė manes pasiges,
 Ir nuliciu, į kalio sodyba,
 Kur gyvena motina sena,
 Iš gapsukėciu žiauria mirties juoda
 dai pamato mano nuyliu.

1950.10.16
 J. J. J.

Daina.

Pisisirinksiu nuo taruo kapo
 Rudens pripalėsyty dīcolu.
 O jė tyliu, tyliu, prasneko
 Dodos kūtuu prasnekes tu.
 Tie žodėiai amūno troškimo
 Palaidoti dar nelaikeu
 Gegutė quadi ir uškimo
 Muskrido miško vainikeu.
 Tu isėmi is taruo keliois
 Vien tiktai pergaliu laimiet
 Palinkus di meotūio šakelio,
 Tau apio laime prabėbes

Tu išeini agal negrysi
Tau lino akys nekibēs
Tad leisk braungus prie tano kapo
Siriukti pieimū tiečeliūs
Balinkūs diemodėio sākeli
Medinis kryžius taryje jū
Tovyni rodoš tano kelias
Pat keltūnais gyventi ir tu.

Prancyp

Šuo Pyomas,

Šuo pyomai sesi prie vartolės,
Šuo tieji ašaras grandriās
Ir šuo ten sūduoms prisiriomai
Šam graiškai baltās raudelės,
Ar garla sesi tau darželio,
Ar garla rietės ten rākis
Ar garla mylimo bernelio
Šur mieta ant galvės griovis
Ar garla skaištams jo veids
Šur aptašdytas jo krauju
Ar sudrasdytos jo kėtinis
Ar ašrimurdausiu veidis,

O tverā seutei mabeqvas.
 O tēberēgīs jēs hietūos.
 Rūtes vaimiņa jām auzpindī
 Ant jo mūsainisio galos.

Luista Lēšreli,
 Luista auzreli teka sauleli
 Greitā diemeļi jām praņis,
 Toļi gūdēti patramdē sūnāi
 Dreba jaunulio širdis,
 Rāndas sudlejas jām ant krūtiniēs
 O mūhimoji brangi,
 Reik' isarāoti man; darceņ,
 O darp daleli sūdādi,
 Sudleim hietuoa brangi šaleli
 Sudleca grantiji nāmāi,
 O mūhimoji mans mergeli
 Lidei lūidēt amēinai,
 Tu parihēus jaunā mergeli
 Šūnāi šales rūtēles,
 Su joans mūsdiņi ir mēslis šūda
 Ir tas jaunās diēnēles.

gacenyšis dievas jau susidarėto
Sanikšcioi mirtis prieš' ašis,
šodriar del meilės jau susidarėtyti
šien' tūl svajoni' brangi.

Toli vartis...

Toli mirtis ir ramios dienos.

Udatis merdės toluomai

Toli mirtis laukai apteme

šapanojas šderta toluomai

Meris i vankarus šdubijo

šarydoma bangų kiures

š ant šrantų ramėi gudėjo

šūvėntas jauinas šėndėnas.

Šis jo šurargušis drūtinis,

šar šerėsi šrovi' šaršta

šrigeso šmilgravis šardutinis,

šis šyliai šdėro šam' gabra

šudier' šaravariš' šaulutė

šudier' šaliojontis šidėnas

šudier' šaudlitojais šmėčiantis

šarquoš šchinduses šėnas,

šudier' šaudlitojais šmėčiantis

Prie lopsio subindus sena
 Kad tavo sūnus partizanas
 Is nebegryž jau mirada.

^{ys} Kied ilgesio,

Kied ilgesio pranda ba lūpas.
 Kied sivrato jaučias širdy.
 Otererū motinėli sudūpus
 Palaiminū išeinanti ji

Palaiminū norš idausmas ardyse
 Palaiminū norš dreba rankos
 Oarqū ar idado lematysiu
 Oarqū ar begričiu pas tave

O gal ir sugryž tū palauki
 Kad sodai pasidesta žiedus
 gar tū are prie mišido palauki
 Jo kapa žilaučias papuoš
 Otererū tū mamyt nerandosi
 kirdanas bejausomis žiaures.

Is angy sūnaus ašarotō
 Be žodžio pasaki sūnaudū.
 gis eina tylus ir pavargias
 Orotedes jaušmūc mū širdes,

Tā skamba jās jās istartās vārgās
Sīmanas senātai padēs,
Del tās nemīgotosis mardītys
Ir vārgas lēp maras gilus
Ir tās rūgēdīn augs.

Tos augs tās myk' auzas.

Skauda tās laimūšs sugrēšs
Ir vīliar mīrtis mēradan,
Sudlumpā mōcīnti pō dīvīcīam
Sīman' o krongāusec sīman.

x-23.

Prānā.

Daina.

Ar aš tās sese nesakiau.

Ar aš šādēlio netarīam.

Būk tikra dīkro dīkmos.

Stovēk sargub'j garb'j jās.

Atējo priēšai is' rytū.

Pasīnno mījs tautā kraufu.

Sesute niska pomīrošai

Ir tu su priēšais draugēvai.

Praeji metai keleri,
 Atejo piesai viel kiti.
 Dar esute dienuos,
 Del ruso kraustais is galuos.
 Tu uz silkines kojines,
 Ir ušvyno kelias taurias,
 Parduodi garbe dienuos,
 Ir dar nerausti isgiedos.

Rusas taves neapsines
 Bet kiek pasaides viel pames,
 Verksi esute tu tade.
 Tavo daleli bus baikto.
 Su šunimis verksi tade,
 Saavo kautiociu keikiamu.
 Nei vienas naikos dienuos,
 Nebenoris tokios šmonos.

Ar tau negaila dienuos.
 Nei žalios vūtos nei šeišnos.
 Atmink kad dienuoj gimai.
 Tave augino jos laupai.

195 g. 11. 28.
 J. M.

Laina.

Dažnai kartoju mano lūpos.
Ta brangu žodi mama tu.

Bet tu tyli lyg negirdėtum.

Už durų amžiams survertu, Mama.

Mamyt ar dar nepailsėjai

Nuo kaip sunkių nuostabių kančių

Krūtini ar dar nesudreko

Nuo mano ašarų kančių, Mama.

Nuo tavo ašarų našlaiti

Kiečiausios uolos sudrebis

Bet neprikels mamos iš kapo.

Ir nepaguos nepjaukalbės, Mama.

Mamytė godel tavo lūpas.

Mudarė laimės žypsena.

Ir tau saldži kančia nuopriėso.

Vardas bandito motyva, Mama.

Ir jau toliau brangi mamytė

Taves labiau pasigėsiu

Pierias miškus jau išklajajau.

Sakyk kada ir kur rasiu, Mama.

1950. VI.

Laina

Tu esi.

Tu esi tēvne man.

Miela lietava.

Visuomet kerim didziņojus.

Nes tu man sava.

Upim nēr tavy plavēnu.

Nēr aukstu kalnu.

Bet uākg uāko tēvne

Taip tavy myliu.

✓ Lij gimian is augan as.

Lia sīandien esu.

Lia kēkrienas medis kalba.

Man īmogaus balsu.

Tad mylēt lietuvu jē.

Lirdini rīsa.

Ar jai skaisčiai sauli sīestis.

Ar gili kamsa.

17. d.

Dainos.

Īv haļes tamo veidas,
Nušūito ramumu,
Narsusis partizans,
Tu vai dēl laisnes tu,
Tu is'ējai jos nēsti:
Īspļēst is'vērtimū,
Bet rusis'ku handitū,
Būvai nukautas tu,
Tau aukštas smilū kapas,
Īpuoštas gēlīmīs,
Uā meilē tēvīskēlīs
Uā nemēgo naktīs,
Tau suoks lakštūtē laimē,
Tau meilē jī dainuos,
Tau ilsim'is kapuose,
Pamylē tau niūniuos,
Drasus ir pasiryžēs,
Korvojai tu narsiai,
Tau tēvīskē ir broļiai,
Visad dēkingi bus,

Daina.

Nes man.

Nē man nē man skaistis rytojis.

Īšaus' garsiojoi' lieturoj.

Nē man nē man žēliās gojis.

Sypsojis vasaros katroj.

Nē man seutis auks aslaukēs.

Sēs daržēly geleles.

Nē man brotelis ardams lauka.

Dainuos sevu laisvas daineles.

Nē man močiute sengaluēle.

Īš maldū vainika nupins.

Kas rykō miela vakarēli.

Sovic malduose prisimins.

Tēvelis senas ilgēsingas

Saulykēi tekant parīcēris

Ir karēia ašarū nēriema

Kubrauks iskritus is' akies.

Sudiev tu juodheras žirgeli.

Tavo daugiaw nebalnuosim.

Kas mielas rytas vakarēlis.

Tavo karēcū neglostysim.

Atlieks tu prie mano kapa.
Kajelēms izēms sutremk.

Ir numirusio laisnēis mīnti.

~ Kunešk brolelem musilenk.

Liūrēk štai baltas žirgas skrenda.

Int jo narsi balta rūtis

Trispalvū vēlema pasķendus.

Lygiņoja laisnēi is' dīdi.

Nēras sesutēis tās mītelēis

Kur aš taj' konojē žūruau.

Ir kad mītelē kad tāliņoj.

Kalūnāpju kapa tylumoj.

1950. g. 25.

Kryžocis

Kur ānuo brangi laisnēi

Ir nāsaro šūiesi.

Ir liko mano draugas.

Sērūnēš š' lamsesys.

Skambēis gegurēis rūtās.

Ir ka daug kopānādēis.

O man naktis rugsejā

Gesina tik žvaigzdes.

Praei kraujati metai.
 Ir meilės nebebus.
 Tik ant supilto kape
 Ramunės žesūbos.

Liksian jame gulėti.
 Praei nuolis rasi
 Tylei siūbos vir smilgos.
 Guodoj rudenio naktį.
 D. 26
 D. 26

Daina.

Tarp algiu mačiau tavo veida.
 Tarp algiu melsum ir baltū.
 Tu šypsojais man uoginėj meilė.
 Pirmutinė jaunystės diena.

Saulutė leidosi algiu šjolejė.
 Ir ant medžių šesėliai susiba
 Paslankingi medžių šesėliai
 Oluo apgaubė medžių kamsa.

Tavo lūpos tyliai susiūbėdejo.
 Ta garbinga žodeli myliu.
 Ir aplinkui algiu šjolejė.
 Tik žėdu melgum ir baltū.

Tu meti man riedeli raudona,
Kaijao meilē aistringus karštas.
Brāvinu aš tauji ir kartojō.
Mylin aš tau alym zieduos.

Tavo ilgosis juodose akyse,

Glomonejō svelnūsis zilgemia

Vien lik meilē, vien meilējas sakē

Taj apmēcīnu alym ziedois.

Tu ku beavo ir leidasi saulē.

Tos dienos aš pamiršit negaliv,

Ellan psisimena tauo veidas

Tars alym melnū ir baltū.

Daina.

Ar mani kaip skosta abelis zieduos,

Ir svelnūtes nūgrūvis saujra po langais.

Stikas nebrūna kuo aš tais ilgios.

Kuo sirdis tais verkia tyliāis vakarais.

Ar mani kaip skosta miškas talumojo

Ir zāliāses pīenas papuostas ziedois.

Ar mend^{kaip} akys, mano asārojo

Verke nuo šo laiko kai tu isējai.

Palikai tu mane rūteliu darbeli,
 O pas sau. ieskoti laimės išėjai.

Gal tu ja atrades laimingai.

Ir pamiršai viską tiki palikai.

Ši meru tą laiką kada tu išėjai.

Pasjutini kartą iš gimtų namų,

124 Tada dengi žeme rudenėlio lapai.

O dabar jau dengia sniegas takelius

Kai tu būsi toli ir darinos darimose.

Atlejšausi skausmo sauso širdyja

Kita apkalbines laimingai buvusi

Ir rādėsi laime jau vienui vienui

Gal kada po metų tu ir vėl sugrysi

Lydinčiams alyvoms liepos takeliai

Jamirum žiedelis susitiks prie vartų

Ir primins pračiti tau grašiu oliecia,

Nusvies mano rankos ant tavo krūtinės

Nusvies gelsvos kumos ant tavo pečių,

Nusvies tu vėl buvusi mane apkalbines.

Bet aš tau kartosiu jau vėlu vėlu,

Prieblandoja linke kaltas kaltis jūras
Ir sodē lakstātē tau lūdnai cūbēs,
Tēvairkšēojau miška ir zāliases piemas
Lirdāiai nūraminti ziedu neradau.

1950. g. 11. mēn.
A. B. B.

Daina.

Tu obelū ziedai māryčiai
Tu ramunēle nuo exios
Taves i saule nemaičiam.

Taves kaip vasaros gračios.

Traslinko suduo ziena prakintūses
Paskui darvēcēi velpravys.

O tu zydēsi nel jaunystē

Baltai ziedai zydēsi vis.

O Myliu pavasari ir saule.

Ir jūsu tolstaucēis bangas.

Ir nieko nieko man sēmpasaulē

O kēlika kaip mylet tave:

Regiu tave papierēis gryštant:

O draikius garbanas gelsmas

Esi gračesni man uš. miška.

Lieņu takeliu tu basa.

Šventus pažodius žadėjai
Kus darbai jie atžirai
Ko mėbulis liūdrai žūrai
Kaip ciru gyvensimo reiki
Gal ir jis to sūdi, turi
Gal suprasta, kod' persėiu.

1950 XI 24

Dainos.

Ateis parasaraišis
Kaip uoga raudona
Tarp žiemų ramunelių
Arvienu žiema.

Ir melnis upis krante
Tėmąs iš laukriū jo.
Draikys vejalis plaukus.
Ir lapelius nesios.

Ir nuharstys lakelį
Baltais baltais riedais
Gražus kaip skaralaitis
Jis pas mane ateis.

Ir nediliak herbneli.
Ir nediliak manęs.
Sirdies nepažadėsiu.
Chenuglėsiu ne.

Ir nēl pauzarēli.
 Ir nūstūriai gēdos.
 O as pas jās negrūšiu.
 Jau nēkad nēkadōs.

1950. 11. 2. diēna.
 Arūja.